

Rapport fra møte i KVs kommisjon for misjon og evangelisering 16. -20. april 2026, Kingston, Jamaica.

Mirjam Syltebø Endalew, medlem i Kirkenes verdensråds kommisjon for misjon og evangelisering

I slutten av april møttes Kirkenes verdensråds (KV) kommisjon for misjon og evangelisering i Kingston, Jamaica under temaet *Preparing the Way: Mission as Re-storying the World – Spirituality; Reparations; Legacies of the Transatlantic Slave trade*.

De 32 medlemmene i kommisjonen tilhører ulike etniske grupper inkludert urfolk og minoriteter fra alle kontinenter, og har ulike funksjonsnivå. I tillegg til representanter fra de ulike kirkesamfunnene som er medlemmer i KV, har kommisjonen også representanter fra Den romersk-katolske kirke.

Jamaica Council of Churches var vertskap for samlingen. Både møter, måltider og overnatting fant sted ved The University of the West Indies, og dette fungerte greit. Dessverre var det denne gangen ganske stort forfall blant kommisjonens medlemmer. Noen av de som ikke kom var forhindret av at de ikke fikk transitvisa til Storbritannia eller USA i tide.

Misjon som reparasjon

Jamaica var valgt som møtested fordi kommisjonen i denne perioden arbeider med avkolonisering og forståelsen av misjon som reparasjon. Temaet springer ut av forståelsen av misjon som Guds arbeid i verden hvor forståelsen av hva Gud gjør i verden hviler på observasjoner av hva som skjer i verden og hva verden trenger. Et av svarene kommisjonen finner i sin søken etter hva verden trenger, og hva Gud gjør, er reparasjon.

Under besøket på Jamaica fikk kommisjonen innblikk i hvordan landet fortsatt er preget av dype sår etter slavehandelen, menneskelig og økonomisk. Urbefolkningen som bodde på Jamaica, folkegruppen Tainos, er helt utryddet. Dagens befolkning er etterkommere etter slaver. Traumer fra mishandling, vold og umenneskeliggjøring er nedarvet som selvforakt og kommer til uttrykk som vold mot egne familiemedlemmer og eget folk.

Jamaica er rikt på naturressurser og produserer verdens beste og dyreste kaffe. Kaffen dyrkes av lavtlønnede sesongarbeidere, mens inntektene ofte tilfaller utenlandske investorer. Boliger, veier og annen infrastruktur er svake og landet er dårlig rustet i møte med de kraftige orkanene som kommer stadig hyppigere. Jamaica er enda et eksempel på at de menneskeskapte klimaendringene rammer fattige hardest.

Hva betyr det å delta i Guds misjon i en verden preget av vold mot mennesker og natur? Et av svarene på dette spørsmålet handler om å anerkjenne de historiske sammenhengene. Et annet svar handler om å stå tydelig opp mot krenkelser av mennesker og natur.

Rastafaribevegelsen utfordret kommisjonen til å forstå deres identitetsbygging og kamp mot rasisme som en del av Guds misjon. Kirkene på Jamaica er opptatt av å stille Den anglikanske kirken til ansvar for sin rolle i legitimering av, og manglende motstand mot, slavehandelen. I 2024 kom kirker i England med en offisiell unnskyldning til Jamaica. Sammen med unnskyldningen ble det utbetalt en økonomisk erstatning. Overgrepene har kroppslige og materielle følger, og reparasjonsarbeidet må også være materielt. Den økonomiske erstatningen vil aldri på noen måte kunne gjøre opp for skadevirkningene etter slavehandelen.

Vedtak om prinsipper for arbeidet

Kommisjonens arbeid i denne perioden kulminerer i en misjonskonferanse. Konferansen skal finne sted på Fiji i 2028, og det planlegges for 220 deltakere. Tema for konferansen blir «Ikke med makt og ikke med kraft, men ved min Ånd» fra Sakarja 4, 6.

Under møtet i Jamaica vedtok kommisjonen fem prinsipper som skal ligge til grunn for arbeidet frem mot misjonskonferansen:

Participating in the work of the Triune God we seek

...to stay open to the Spirit.

...to honour the commitment to having marginal communities shape and participate in the conversation.

...attentiveness to relationship, being in transformative, accountable and responsible relationships with others.

...to live a de-colonizing perspective of re-storying the world.

...to be creative, rooted in the experiences of communities.

Det første prinsippet om åpenhet for ånden skapte mye diskusjon. Representanter fra den ortodokse kirken ønsket å referere til ånden som den hellige ånd. Urfolkrepresentanter opplevde dette forslaget om å kvalifisere ånden som et forsøk på å sette grenser for forståelsen av åndens virke i verden, og reagerte sterkt. Etter mye diskusjon ble kommisjonen til slutt enige om å legge inn en innledende setning med referanse til Den treenige Gud. Under denne overskriften kunne også de ortodokse representantene akseptere ordlyden i prinsippene.

